

Eläinlääkäripalvelut-työryhmä, 6.kokous

Aihe: kilpailuneutraliteetti, kuntien oikeus järjestää peruseläinlääkäripalveluja kilpailutilanteessa, valtiontuki

Aika: 17.12.2020 klo 13-16

Paikka: Skype

Osanottajat: Taina Aaltonen, Kajsa Hakulin, Johanna Wallius (MMM)

Jenni Aaltonen, KT

Terhi Laaksonen, Tiina-Mari Aro, Ruokavirasto

Katri Kiviniemi, SELL

Sanna Hellström, SEY

Janne Lunden, HY

Kaisa Mäntynen, Kuntaliitto

Jani Soini, Pirkko Pirinen, AVI

Mia Salonen, KKV

Leena Suojala, MTK/SLC

Anne-Marie Välikangas, VM

Eija Palo, KKV (esitys eläinlääkäripalvelujen järjestämistä koskevasta KKV:n päätöksestä)

1. Kokouksen aloittaminen
2. Eläinlääkäripalvelujen järjestämistä ja tukemista koskeva sääntely erityisesti EU:n kilpailu- ja valtiontukisääntöjen näkökulmasta (esitys Johanna Wallius)

Aiheesta oli jaettu kaksi muistiota etukäteen. Esityksissä käytiin läpi EU:n kilpailu- ja valtiontukisääntely julkisesti tuettujen eläinlääkäripalvelujen näkökulmasta. Lopuksi esitettiin kaksi vaihtoehtoista tapaa edetä:

- 1) Kunnalle nykyisin vapaaehtoisten tehtävien järjestämisen erottaminen lakisääteisistä tehtävistä
- 2) Kunnan järjestämisvastuun määrittely uudella tavalla

-kysymykset

Matkasubventiot:

Leena Suojala MTK/SLC: lasketaanko viljelijöille maksettuja matkasubventioita viljelijäkohtaisesti? Voisi olla mahdollista käyttää de minimis-sääntelyä, koska viljelijää kohden tukisummat pieniä.

Johanna Wallius MMM: lasketaan viljelijäkohtaisesti. Ruotsissa katsottu kuuluvan de minimis-sääntelyyn. Tulee kuitenkin huomioida, että viljelijöille maksetaan muitakin tukia de minimis-sääntelyn piirissä ja kaikki tuet lasketaan yhteen.

Valtiontukinotifikaatio:

Sanna Hellström SEY: Onko mahdollista, että komissio voisi hyväksyä eläinlääkäripalvelujen tuen?

Leena Suojala MTK/SLC: Onko tuesta käyty alustavaa keskustelua komission kanssa?

Mia Salonen KKV: En näe, että nykyjärjestelmää kaikilta osin voitaisiin pitää ongelmattomana valtiontukinäkökulmasta. Esimerkkinä voidaan mainita Suomen SOTE-järjestelmä, joka on kunnan eläinlääkärijärjestelmää paljon selvemmin ns. solidaarisuusperiaatteelle rakentuva (ja siten luonteeltaan ei-taloudellinen). Silti sen uudistamisessa viime hallituskaudella oikeusoppineet tunnustivat valtiontukiriskejä niiltä osin kuin yksityisen ja julkisen sektorin oli tarkoitus kilpailla laadulla samoista asiakkaista. Samanlaisia kysymyksiä voi hyvin tulla eteen myös kunnaneläinlääkärijärjestelmän osalta. Vaikka järjestelmään liittykin ei-taloudellisen toiminnan piirteitä, on yleisen edun mukainen tarve voitava perustella ja riskejä voi olla erityisesti siltä osin kuin kunta tarjoaa sellaisia palveluja, joihin sillä ei ole lain mukaan velvollisuutta.

Johanna Wallius, Kajsa Hakulin MMM: Ei ole käyty alustavia keskusteluja. Voidaan ennakoida, että komissio ei suhtaudu kielteisesti tukeen periaatteessa, mutta nykyinen järjestelmä on niin monimutkainen, että sitä on vaikeaa notifioida ja arvioida ja tietyiltä osin myös vaikea perustella. Ruotsi on notifioidut eläinlääkäripalvelujen tuen SGEI-tukena ja on avannut tuen myös yksityisille. Tässä yhteydessä Ruotsi edellyttää, että yksityiset palvelujen tarjoajat huolehtivat myös virkatehtävistä, mikä ei ole mahdollista Suomessa erilaisen perustuslain seurauksena.

Lakisäätteisten palvelujen erottaminen ei-lakisäätteisistä:

Leena Suojala MTK/SLC: Jos nykyistä tarkemmin erotetaan lakisäätteiset palvelut ei-lakisäätteisistä, tämä näkyy oletettavasti myös kuntien maksamissa eläkemaksuissa? Kunnat maksavat eläkemaksuja sekä kunnaneläinlääkärien peruspalkasta että tietyn edellytyksin kunnaneläinlääkäriin keräämistä palkkioista.

Katri Kiviniemi SELL: Miten työnantaja voi valvoa ei-lakisäätteisiin palveluihin kuluva työpäivä, jos kunnaneläinlääkärit eivät ole työaikalainsäädännön piirissä?

3. KKV:n puheenvuoro, nykyisen kunnaneläinlääkärijärjestelmän asettamia haasteita markkinoiden kilpailuneutraliteetille, keskustelun pohjaksi esitys lemmikkieläimille suunnattujen eläinlääkäripalvelujen järjestämistä koskevasta KKV:n päätöksestä (Eija Palo ja Mia Salonen)

Alustus, Mia Salonen:

Sääntelyn tavoitteena on turvata tasapuoliset toimintaedellytykset julkisen ja yksityisen sektorin elinkeinotoiminnan välillä ja sen myötä kilpailuprosessin toimivuus ja kansatalouden tehokkuus. KKV:n toimivalta ei rajoitu pelkästään niihin tapauksiin, joissa on osoitettu tosiasiallista kilpailun vääristymistä, vaan KKV voi puuttua myös silloin, kun kilpailun vääristymistä voidaan pitää todennäköisenä taloustieteen pohjalta (kilpailu on omiaan vääristymään tai kilpailu voi vääristyä). KKV voi kuitenkin ottaa huomioon missä laajuudessa toiminta on tosiasiallisesti vaikuttanut kilpailuun päättäessään puuttumisestaan tilanteeseen. Esimerkiksi perusteettomat kustannusedut ja alihinnoittelu ovat tekijöitä, joiden tiedetään tyypillisesti aiheuttavan kilpailun vääristymistä.

Kansallinen kilpailulainsäädäntö ja sen kilpailuneutraliteettisäännökset kunnioittavat kuitenkin yleistä etua turvaavia hyvinvointiyhteiskunnan perustehtäviä eikä KKV:n valvonta siten kohdistu julkisyhteisöjen tai niiden määräysvallassa olevien yksiköiden ei-taloudelliseen toimintaan. Lainsäädännöllä tulisi kuitenkin täsmentää ne julkisyhteisöjen (tässä kuntien) velvoitteet, jotka ovat välttämättömiä yleisen edun turvaamiseksi.

Kilpailulainsäädäntö ei kiellä julkista sektoria harjoittamasta taloudellista toimintaa (elinkeinotoimintaa), mutta kilpailuneutraliteettisäännökset asettavat toiminnalle tiettyjä vaatimuksia, joita käydään läpi Eija Palon esityksessä. Elinkeinotoiminta tulee esimerkiksi pitää erillään muusta kunnan toiminnasta ja myös toiminta- ja hinnoitteluperiaatteet eroavat näiden eri toimintojen välillä. Julkisten palvelujen tuotannossa toimitaan yleensä verovarojen turvin ja julkisen sektorin sisällä hinnoitellaan usein omakustannusperiaatteella. Markkinaympäristössä taas toimitaan markkinaehtoisesti, toimintaan sijoitetun oman ja/tai vieraan pääoman sekä tulo-rahoituksen turvin ja hinnoitellaan markkinaperusteisesti voittoa tavoitellen. Näin tulee kilpailuneutraliteettisäännösten perusteella myös julkisyhteisöjen toimia siltä osin kuin ne harjoittavat elinkeinotoimintaa markkinoilla. Sama periaate sisältyy myös EU:n valtioneuvoston periaateisiin, joissa edellytetään toimimista ns. markkinataloustoimijaperiaatteen mukaisesti (MEOP Market Economy Operator Principle). Tämä tarkoittaa muun muassa, että kunta on velvollinen vaatimaan kohtuullista tuottoa elinkeinotoimintaan sijoittamilleen verorahoille. Toimintojen eriyttämisellä ja riittävällä läpinäkyvyydellä voidaan varmistua toiminnan markkinaehtoisuudesta ja siten lainmukaisuudesta ja samalla toiminnan kannattavuus tai tappiollisuus tulee myös päättäjien ja kansalaisten tietoon.

Todennäköisesti myös SGEI-järjestely, sikäli kuin sellaiseen ryhdyttäisiin, edellyttäisi tuetun toiminnan ja muun toiminnan kirjanpidollista eriyttämistä ja jos järjestelmässä olisi ylikompensaatiota, komissio luultavasti puuttuisi siihen. Myös KKV:lla on kilpailulain kilpailuneutraliteettisäännösten perusteella toimivalta puuttua ylikompensatioon SGEI-järjestelyissä, vaikka yleistä valtioneuvoston liittyvää valvontatoimivaltaa virastolla ei olekaan.

Eija Palon esitys: Käsiteltiin kansallista kilpailuneutraliteettia koskevaa sääntelyä sekä Oulun kaupungin tuottamia lemmikkieläimille suunnattuja eläinlääkäripalveluja koskevaa KKV:n päätöstä.

Mia Salonen: Kilpailuneutraliteettisääntelyn asettamat vaatimukset julkisyhteisöjen elinkeinotoiminnalle voidaan Eijan esityksen pohjalta tiivistää kolmeen pääkohtaan: 1) yhtiöittäminen, 2) kirjanpidon eriyttäminen, ja 3) markkinaperusteinen hinnoittelu. Yhtiöittäminen on lähtökohtainen vaatimus, mutta yhtiöittämisvelvollisuuden on kuntalaissa useita poikkeuksia ja siksi on aina tehtävä tapauskohtainen arvio siitä, onko toiminta yhtiötettävä. Kategorinen yhtiöittämispoikkeus edellyttäisi silti hyviä perusteluja jo valtioneuvoston puolesta, sillä kuntalain yhtiöittämissäännökset ovat syntyneet juuri EU:n komission Destiaa ja Palmiaa koskevien valtioneuvoston päätösten seurauksena. Kunnaneläinlääkärijärjestelmän uudistamisessa kilpailuneutraliteetin kannalta keskeistä olisi mahdollistaa kirjanpidon eriyttäminen lakisääteisen toiminnan ja elinkeinotoiminnan välillä sekä markkinaperusteinen hinnoittelu elinkeinotoiminnassa. Nykymallissa kirjanpidon eriyttäminen on vaikeaa mm. kunnan eläinlääkärin yksityisyrittäjää muistuttavan praktikkoaseman vuoksi ja markkinaperusteista hinnoittelua vaikeuttaa paitsi kustannusten läpinäkyvättömyys, myös lainsäädäntö (eläinlääkintähuoltolaki 19 ja 21 §, joiden osalta olisi täsmennettävä, että ne koskevat vain kunnan lakisääteisiä palveluja, eivät muita mahdollisia palveluita).

Lakisääteisten tehtävien rajaamisessa lähtökohtana tulisi pitää sitä, että lakisääteiseksi säädetyn tehtävän sisällön tulisi vastata yleisen edun turvaamisen tarvetta. Erikoiseläinlääkäripalvelujen sisällyttäminen kunnan lakisääteisiin palveluihin nykyistä laajemmin vaatisi erittäin hyviä perusteita ottaen huomioon, että tämä markkinoiden osa on nykyisin vapaan kilpailun piirissä ja yksityisten toimijoiden on työryhmässäänkin todettu enenevässä määrin erikoistuneen erikoiseläinlääkinnän palveluihin.

Kokousmateriaalissa olleessa kilpailuneutraliteettia ja kansallista lainsäädäntöä ja käytäntöä koskevassa työryhmän sihteeristön valmistelemissa muistiossa on käsitelty kilpailulain 30 b §:n poikkeussäännöstä ja sen soveltumista eläinlääkäripalveluihin. 30 b §:n poikkeuksen soveltamisen kynnys on asetettu kilpailulain esitöissä korkealle ja soveltuminen edellyttäisi, että yleisen edun toteuttaminen olisi käytännössä mahdotonta ilman kilpailuneutraliteettia vaarantavia vaikutuksia ja että yleistä etua ei voitaisi saavuttaa vähemmän kilpailuneutraliteettia vaarantavalla tavalla. Jos kunnan lakisääteiset palvelut rajataan uudistamistyössä siltä pohjalta, ovatko ne välttämättömiä yleisen edun tavoitteiden turvaamiseksi, mahdollinen ristiriita yleisen edun tavoitteen saavuttamisen ja kilpailuneutraliteetin välillä todennäköisesti vähenee.

Johanna Walliuksen esityksessä ja valtioneuvoston esityksessä koskevassa taustapaperissa esitetty alustavia vaihtoehtoisia järjestämismalleja, joista vaihtoehto 1. (kunnalle lakisääteisten ja vapaaehtoisten palvelujen eriyttäminen) vaikuttaisi alustavasti mahdollistavan kilpailuneutraliteetin aikaisempaa paremmin, vaihtoehto kahta (kunnan järjestämistä vastuu määrittely uudella tavalla) on vaikeampi arvioida tietämättä lainsäädäntöön tulevia rajoituksia tarkemmin. Lakisääteistä tehtävää uudelleen mietittäessä on hyvä kuitenkin huomioida, että komissio voi valtioneuvoston puuttua myös kansalliseen lainsäädäntöön, tuoreena esimerkkinä tällaisesta tilanteesta voidaan pitää Yleisradion toiminnasta tehtyä valtioneuvoston päätöstä, jonka käsittelyn yhteydessä komissio piti lakisääteisten tehtävien määrittelyä liian tulkinnanvaraisena ja edellytti lainsäädännön täsmentämistä.

Kirjanpidon eriyttämissäännöstä sovelletaan vasta, jos 40 000 euron vuosittainen liikevaihtoraja täyttyy. En osaa sanoa, kuinka monen kunnan tai yhteistoiminta-alueen osalta tämä raja ylittyy. Kirjanpidon eriyttäminen on mahdollista vasta, kun lakisääteiset palvelut voidaan erottaa muista vapaaehtoisesti tuotetuista palveluista. Nykymallissa tämä edellyttäisi esimerkiksi sitä, että kiireellinen hoito pitäisi erottaa kiireettömästä hoidosta (päivystyksen järjestäminen on kunnille pakollista) ja peruseläinlääkäripalveluihin liittyvät markkinapuuotteet pitäisi tunnistaa (kunnilla on velvollisuus tarjota palvelut, jos yksityinen palvelutarjonta ei olisi riittävää). Käytännössä kirjanpidon eriyttäminen edellyttäisi todennäköisesti myös toteutuneen työajansuorituksen järjestämistä, jotta henkilöstökustannukset voidaan kohdistaa toteutuneen työajan mukaisesti eri toiminnoille.

-kysymykset

Eläinlääkärien palkkaus

Katri Kiviniemi, SELL: Jos kokonaispalkkaus, ratkaiseeko se kaikkia ongelmia vai jääkö vielä ongelmia? Työaikakirjausten tekeminen ei onnistu, jos kunnaneläinlääkärillä ei ole työaikaa.

Leena Suojala MTK/SLC: Edellyttäisi kustannusten selvittämistä. Mitä vaihtoehtoja voi olla? Miten kirjanpidon eriyttäminen hoidetaan, Y-tunnuksella toimitaan jo nyt? Tulisi toisenlainen lähestymiskulma kunnaneläinlääkärien palkkaukseen. Haluaako kunta ryhtyä pyörittämään eläinlääkäripalveluja? Jos praktiikkaa pyöritetään jo nyt Y-tunnuksen alla, miten siitä erotetaan osa palveluista?

Sanna Hellström SEY: Muistettava, että eläinlääkäri tekee nyt paljon muutakin kuin hoitaa potilaita.

Kajsa Hakulin MMM: Miten käytännössä nykyisellä palkkausjärjestelmällä voidaan samanaikaisesti tarjota sekä lakisääteisiä että ei-lakisääteisiä palveluja?

Mia Salonen KKV: Kokonaispalkkaus helpottaisi eri toimintojen eriyttämistä kunnan toiminnassa ja selkeyttäisi palvelujen tuottamisesta syntyvien kustannusten arviointia, mutta tässä vaiheessa, kun kaikki muu on vielä avoinna, on vaikea sanoa, mitä kaikkia ongelmia kokonaispalkkaus voisi ratkaista. Joka tapauksessa edellytyksenä kilpailuneutraliteetin toteutumiselle järjestelmässä on, että kunnalle lakisääteiset ja vapaaehtoiset palvelut eriytetään toisistaan kirjanpidossa ja vapaaehtoiset palvelut hinnoitellaan markkinaperusteisesti.

Jos kunnat tarjoavat virka-ajan puitteissa sekä lakisääteisiä että vapaaehtoisia palveluita, henkilöstökustannusten kohdistamiseksi on luultavasti tarpeen edellyttää työajan kirjaamista näille erikseen (lakisääteiset vs. vapaaehtoiset palvelut). Lisäksi virkaehtosopimukseen sidotut eläinlääkäripalkkiot rajaavat nykymallissa mahdollisuutta markkinaperusteiseen hinnoitteluun.

Palveluiden määrittely

Leena Suojala MTK/SLC: Hammaskiven poisto eläinsuojelullisesti tärkeä palvelu. Miten määritellään erikoiseläinlääkäripalvelu, voi olla vaikeaa? Miten liittyy hyvän eläinlääkäritapaan ja varusteluun? Eikö kiireellinen eläinlääkäriinapu ole osa peruseläinlääkäripalveluja? Pitäisi välttää liian yksityiskohtaiset kirjaukset. Olisi järkevämpää määritellä palvelut yhtenäisinä. Kirjausten lisääminen ei tule saamaan kannatusta ja heikentää eläinlääkärien saatavuutta.

Sanna Hellström SEY: Tuntuu ristiriitaiselta estää kuntaa tarjoamasta hyviä palveluita kuntalaisille. Missä tulee huomioiduksi kohtuuhintaisuus? Miten vaikuttaa eläinlääkäreiden saatavuuteen? Toimenpiteitä ei pitäisi nostaa lainsäädäntöön. Kunnan järjestämisvelvoite hyvä säätää, mutta ei voi säätää miten eläinlääkäri saa hoitaa potilasta. Tätä koskevat myös muualta lainsäädännöstä eläinlääkärille tulevat velvoitteet (mm. laki eläinlääkäriammattin harjoittamisesta). Ei voida luoda järjestelmää, jossa ajanvarauksella hoito on kalliimpaa kuin kiireellinen eläinlääkäriinapu.

Johanna Wallius MMM: Perustuslakivaliokunta katsoi maakuntauudistuksen yhteydessä yhtiöittämisen osalta, ettei kunnan rahoittamia terveyspalveluita voida kaikilta osin laittaa samalle viivalle yksityisten toimijoiden järjestämien palvelujen kanssa, koska julkisella sektorilla on aina viimekätinen järjestämisvastuu eli velvollisuus turvata palvelut, jos yksityiset lopettavat valinnanvapauspalvelujen tuotannon. Tästä syystä yhtiöittämissä pakosta luovuttiin. Viimekätinen kunnan vastuu koskee myös eläinlääkäripalveluja.

Katri Kiviniemi SELL: Lähtökohtaisesti pitää määrittää mitä palveluja pitää tarjota koko maassa. Päiväsaikainen peruseläinlääkäripalvelu on olennainen koko järjestelmän ylläpidolle.

Janne Lunden HY: Tässä on paljon tulkinnanvaraa. Sitä voidaan myös hyödyntää siten, että varmistetaan palveluiden saatavuus ja laatu. Tavoitteena pitäisi olla, että järjestelmään liittyvät uhkat eivät realisoidu. Toimenpidelistoissa on usein ongelmia. Tehtävät pitää määritellä siten, että ne mahdollistavat nykyisen kattavan virkaeläinlääkäriverkoston ylläpitämisen.

Anna-Maria Välikangas VM: Avainkysymyksenä kunnan lakisääteisen tehtävän määrittäminen. Muuhun osaa palveluista sovellettaisiin markkinaperusteista hinnoittelua ja kirjanpidon eriyttämistä.

Mia Salonen KKV: Palveluiden rajaaminen lainsäädännössä voi edellyttää tasapainoilua: Ymmärrän, että lakisääteisten palvelujen määrittelyminen yksityiskohtaisesti lainsäädännössä voi olla ongelmallista siinä mielessä, että lainsäädäntöä voidaan joutua muuttamaan tiheämmin, kun maailma ja markkinat muuttuvat. Silti kuntien lakisääteiset velvollisuudet tulisi pyrkiä määrittämään riittävän tarkasti, jotta raja lakisääteisen toiminnan ja vapaan kilpailun piiriin kuuluvan toiminnan välillä voidaan vetää.

Eläinlääkintähuoltolain soveltaminen

Pj: Oliko KKV:n esityksessä kyse siitä, että ei-lakisääteisiä palveluita hinnoiteltaisiin soveltamatta eläinlääkintähuoltolain 19 ja 21 §:ää?

Eija Palo KKV: Eläinlääkintähuoltolakia voisi olla mahdollista tulkita myös näin.

Johanna Wallius MMM: Nykyistä järjestelmää luotaessa ajatuksena on ollut, että jos lemmikkieläinten peruseläinlääkäripalvelua tuotetaan samassa yhteydessä kuin muita lakisääteisiä palveluita, niihin sovelletaan eläinlääkintähuoltolain maksuja koskevia säännöksiä. Tämän vuoksi maksupykälät on nyt muotoiltu niin, että ne kattavat peruseläinlääkäripalvelut. Erikoiseläinlääkäripalveluja ko. pykälät eivät koske.

Markkinaperusteinen hinnoittelu

Katri Kiviniemi SELL: Mitä käytännössä tarkoittaa, että palvelut hinnoitellaan markkinaperusteisesti syrjäisemmillä seuduilla?

Mia Salonen KKV: Markkinaperusteisen hinnoittelun käsite tulee kuntalaista. Kuntalain esitöiden mukaan markkinaperusteisella hinnoittelulla tarkoitetaan sitä, että hinnoittelu vastaa sitä tasoa, miten yksityiset alan toimijat hinnoittelisivat omat tuotteensa. Hinnoittelussa tulee lisäksi ottaa huomioon kaikki palvelun kustannukset ja toimintaan sitoutuneille varoille kohtuullinen tuotto. Vertailukohtana voidaan siis käyttää yksityisten kilpailijoiden perimiä hintoja, mutta tällöin on lisäksi varmistuttava siitä, että valittu hinta kattaa kaikki oman toiminnan kustannukset ja kohtuullisen tuoton vaatimuksen. Kuntalain esitöiden mukaan aina ei kuitenkaan voida vaatia markkinaperusteista hintaa, näin voisi olla esimerkiksi vuokran osalta muuttotappioalueella.

4. Keskustelu päivän aiheista

- onko nykyinen jako lakisääteisiin ja ei-lakisääteisiin eläinlääkäripalveluihin tarkoituksenmukainen julkisten ja yksityisten palveluiden saatavuuden kannalta?

Katri Kiviniemi SELL: Nykyiset perustelut ovat vanhentuneet, vaikka jako sinänsä OK. Eläinsuojelulliset ja kansanterveydelliset näkökohdat pitäisi ottaa huomioon.

Sanna Hellström SEY: Monet palvelut ovat helposti määritettävissä, vaikka osa palveluista ovat harmaalla alueella. Nykyiseen lakiin oli aikanaan tärkeä sisällyttää terveydenhuolto.

Leena Suojala MTK/SLC: Terveystuottoon löytyy myös yksityisiä palveluita. Tärkeää varmistaa, ettei nykytilannetta huononnetta. Jääkö eutanasia ainoaksi toimenpiteeksi syrjäseudulla?

- Mahdollistaako nykyinen palkkausjärjestelmä ei-lakisääteisten eläinlääkäripalvelujen tuottamista ja millä edellytyksillä?

Katri Kiviniemi SELL: Kysymys vähän epäselvä. Ei-lakisääteisiä palveluja voidaan tarjota nykyisellä palkkausjärjestelmällä. Työaikakirjaukset eivät onnistu, ellei ole työaika.

Jenni Aaltonen KT: Nykyinen palkkausjärjestelmä ei oikein istu ei-lakisääteisten palvelujen tarjoamiseen. Jos kunta perisi taksat voisi olla helpompaa. Työajan seuranta ei onnistu nykyisessä järjestelmässä.

- Miten tulisi toimia, että jatkossa saadaan kerättyä ajantasaiset ja täsmälliset tiedot eläinlääkäripalvelujen julkisesta tuesta?

Sanna Hellström SEY: Eläinlääkärien palkkiot eivät näy tuloina kunnille.

Mia Salonen KKV: Kustannusten ja julkisen tuen arvioimista helpottaisi, jos siirryttäisiin kokonaispalkkauseen, jolloin kunnan olisi mahdollista eriyttää lakisääteiset ja ei-lakisääteiset palvelut toisistaan. Kustannusten läpinäkyvyydestä olisi todennäköisesti hyötyä myös kunnaneläinlääkärijärjestelmän suunnittelussa ja jatkokehittämisessä.

Leena Suojala MTK/SLC: Erikoiseläinlääkäripalvelut tulisi eriyttää peruseläinlääkäripalveluista. Kunnat subventoisivat peruspalkat, päivystyspuhelimet, tilavuokrat. Tämä pitää pystyä tekemään ilman kirjanpitoa jokaisesta hoidetusta tapauksesta. Helposti ajaututaan pelkästään yksityisiin palveluihin.

Katri Kiviniemi SELL: Olisi tärkeää tietää mitä ollaan keräämässä. Tietoa voidaan kerätä vain eläinlääkäriohjelmistojen kautta, ei erillisillä kyselyillä. Eläinlääkintähuollon kustannusten erottaminen muusta yth:sta vaikeaa.

Kajsa Hakulin MMM: Lähinnä tässä ajateltiin valvontakustannusten erottamista eläinlääkäripalvelujen järjestämistä koskevista kustannuksista. Nyt kustannukset samalla eläinlääkintähuoltomomentilla. Valvontakustannukset ja palvelujen järjestämisestä aiheutuvat kustannukset tulisi raportoida erikseen Tilastokeskukselle, jotta saadaan vuosittain tieto, paljonko palveluja subventoidaan.

Pj: Myös matkasubventioista olisi hyvä saada tietoa.

Kaisa Mäntynen: Kunnat raportoivat JHS-järjestelmässä. Eläinlääkintähuollon kustannukset nyt samalla momentilla. Voidaan selvittää, onko tämä muutettavissa.

5. Johtopäätökset

Kuultiin esitykset. Esitettiin kaksi vaihtoehtoista etenemistapaa eläinlääkäripalvelujen saatavuuden varmistamiseksi jatkossa ottaen huomioon kilpailuneutraliteetti- ja valtiontukisääntely.

Käytiin keskustelua markkinaperusteisesta hinnoittelusta, eri toimintojen eriyttämisestä, nykylainsäädännön tulkinnoista, läpinäkyvyydestä.

Nykyiset palvelujen määritelmät aiheuttavat jonkin verran käytännön ongelmia. Seuraavassa laissa olisi selkeämmin määritettävä yleisen edun piiriin kuuluvat palvelut ja muut palvelut.

Nykyisessä laissa tulkinnanvaraisuutta. Keskustelua tarvitaan, kuinka yksityiskohtaisesti voidaan määritellä toimenpiteet. Yhtenä vaihtoehtona on määritellä palvelut yhtenä pakettina.

Kuntien kustannuksissa pitäisi erottaa valvontakustannukset ja palveluista johtuvat kustannukset. Selvitetään, miten tämä hoidetaan käytännössä.

6. Kuulemiset

- helmikuun kokoukseen sovittu kutsuttaviksi valvontaeläinlääkäri ja valvontaa tekevä praktikoeläinlääkäri kuultaviksi (nimet ja yhteystiedot?)

Katri Kiviniemi SELL: Toimittanut ehdotuksen valvontaeläinlääkäristä. Ehdotus kuntapraktikoksi vireillä.

Leena Suojala MTK/SLC: Suomen kunnaneläinlääkäriliiton edustajan kuuleminen on välttämätöntä. Sovittiin kutsuttavaksi liiton edustaja.

- onko tarvetta kuulla yksityisiä eläinlääkäripalvelujen tuottajia ja yksityisiä eläinlääkäreitä (yritykset/nimet ja yhteystiedot?)

Katri Kiviniemi SELL: On tarvetta, toimittaa ehdotukset kuultavista eläinlääkäreistä.

Mia Salonen KKV: olisi hyvä kuulla myös yksityistä sektoria.

Sanna Hellström SEY: olisi hyvä saada laajempaa näkemystä eri alueilta.

Leena Suojala MTK/SLC: Voidaan kutsua kuultavaksi myös ison eläinlääkäriketjun edustaja.

- onko tarvetta kuulla muita?

Ei esitetty.

7. Kokouksen päätös